

Sygn. akt II PK 84/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z powództwa S. S.
przeciwko D. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L.
o odprawę pieniężną,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 16 maja 2017 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 13 października 2016 r., sygn. akt V Pa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 maja 2016 r. Sąd Rejonowy w L. oddalił powództwo S. S. przeciwko D. Sp. z o.o. w L. o odprawę pieniężną, dochodzoną przez powoda w kwocie 9.150 zł.

W apelacji od powyższego wyroku powód oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia apelacyjnego na kwotę 10.002 zł, na którą - w jego ocenie - składa się wartość odprawy (9.150 zł) oraz wartość skapitalizowanych odsetek za okres od 25 lutego 2015 r. do 16 maja 2016 r. w kwocie 851,08 zł.

Wyrokiem z dnia 13 października 2016 r. Sąd Okręgowy w L. odrzucił apelację w części dotyczącej żądania przewyższającego kwotę 9.150 zł (pkt I), a w pozostałym zakresie apelację oddalił (pkt II) oraz orzekł o kosztach zastępstwa procesowego (pkt III).

W skardze kasacyjnej powód zaskarżył powyższy wyrok w zakresie

oddalającym apelację i rozstrzygającym o kosztach postępowania (pkt II i III), domagając się „uchylenia zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania”. Wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego została przez skarżącego określona na kwotę 10.002 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie podkreślano, że przepis ten ma charakter bezwzględny i wyklucza dowolność stron przy oznaczeniu wartości przedmiotu zaskarżenia tylko w celu uzyskania dostępu do najwyższej instancji sądowej. Niejednokrotnie wyjaśniano również, że wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną pozostaje w ścisłym związku z zakresem zaskarżenia kasacyjnego i nie może być utożsamiana ani z wartością przedmiotu sporu, ani z wartością przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu apelacyjnym. Inaczej rzecz ujmując, jeżeli skarga kasacyjna nie obejmuje całości roszczeń, to wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa od wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu zaskarżenia apelacyjnego (por. postanowienia z dnia 21 stycznia 2011 r., II PZ 50/10, LEX nr 1375393 oraz z dnia 22 maja 2014 r., IV CZ 23/14, LEX nr 1475238 i powołane w nich orzeczenia).

W myśl art. 398¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje wyłącznie od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Orzeczenie o odrzuceniu apelacji nie jest objęte katalogiem orzeczeń podlegających zaskarżeniu skargą kasacyjną, gdyż nie jest ani wyrokiem (odrzucenie apelacji nigdy nie jest wynikiem jej merytorycznego rozpoznania), ani postanowieniem w przedmiocie odrzucenia pozwu lub umorzenia postępowania, a tylko tego rodzaju orzeczenia sądu drugiej instancji mieszczą się w katalogu przewidzianym w art. 398¹ § 1 k.p.c. Skoro apelacja podlega odrzuceniu

przez sąd drugiej instancji w drodze postanowienia (art. 373 w związku z art. 354 k.p.c.), to w razie odrzucenia apelacji w określonej części, zawartego w sentencji wyroku, orzeczenie to ma walor postanowienia sądu a nie wyroku i w tej części skarga kasacyjna jest niedopuszczalna (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2004 r., I PZ 133/03, LEX nr 1129084 oraz z dnia 5 lipca 2012 r., IV CZ 81/12, LEX nr 1228599).

Wszystko to oznacza, że niedopuszczalne było dokonanie przez skarżącego zabiegu polegającego na uwzględnieniu w wartości przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego wartości roszczenia, co do którego zapadło orzeczenie niepodlegające zaskarżeniu skargą kasacyjną. W konsekwencji wartość zaskarżenia kasacyjnego zamyka się kwotą niesięgającą dziesięciu tysięcy złotych, co stanowi o niedopuszczalności skargi w świetle art. 398² § 1 k.p.c.

Z tych względów skarga kasacyjna podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.